

Sygn. akt VII Pz 35/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2018r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Michalska

SO Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o sprostowanie świadectwa pracy

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 sierpnia 2017 roku

sygn. akt VI P 271/09

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Dorota Michalska SSO Agnieszka Stachurska (spr.) SSO Małgorzata Jarząbek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2017r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w przedmiocie zażaleń powoda na postanowienie z dnia 9 lipca 2015r.

W uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że rozpoznanie złożonych przez powoda zażaleń na postanowienie z dnia 9 lipca 2015r., a w konsekwencji wydanie postanowienia w tym przedmiocie stało się zbędne. Sąd Rejonowy podkreślił, że wszystkie składane przez powoda zażalenia zmierzały do wzruszenia pierwotnego postanowienia z dnia 21 grudnia 2011r. w zakresie kosztów procesu. W związku z prawomocnym rozstrzygnięciem w tym zakresie, zbędne, zdaniem Sądu Rejonowego, stało się rozpoznanie zażaleń na postanowienia z dnia 9 lipca 2015r. (postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017r., k. 383).

Zażalenie na postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017r. wniósł powód lakonicznie wskazując, że nie zgadza się z takim rozstrzygnięciem i wnosi o zwolnienie od wszelkich kosztów i „już opłaconych sum” (zażalenie powoda z dnia 18 września 2017r., k. 387).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2011r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie i zasądził od powoda M. S. na rzecz pozwanego kwotę 77 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r., k. 102).

W dniu 20 lutego 2012r. powód złożył zażalenie na powyższe postanowienie w zakresie punktu 2, a więc rozstrzygnięcia o kosztach procesu (zażalenie, k. 113 – 116). Zarządzeniem z dnia 2 marca 2012r. został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w wysokości 30 zł (zarządzenie z dnia 2 marca 2012r., k. 122). W odpowiedzi złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, który postanowieniem z dnia 22 maja 2012r. został oddalony (postanowienie z dnia 22 maja 2012r., k. 132-133, wniosek o zwolnienie od kosztów, k. 127).

Na postanowienie z dnia 22 maja 2012r. w dniu 22 czerwca 2012r. wpłynęło zażalenie powoda (zażalenie, k. 136). Powód zarządzeniem z dnia 25 czerwca 2012r. został wezwany do uzupełnienia jego braków poprzez podanie zwiezłych zarzutów i wskazanie w jakiej części zaskarża orzeczenie i czy wnosi o jego zmianę, czy o uchylenie (zarządzenie z dnia 25 czerwca 2012r., k. 137). W pismach procesowych z dnia 18 czerwca 2012r. i z dnia 21 lipca 2012r. powód odpowiedział na ww. zarządzenie, wobec czego w dniu 14 sierpnia 2012r. akta sprawy trafiły do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga celem rozpoznania zażalenia. Sąd II instancji postanowieniem z dnia 9 października 2012r. oddalił zażalenie M. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 22 maja 2012r. (postanowienie z dnia 9 października 2012r., k. 150 – 152). W związku z tym powód zarządzeniem z dnia 11 października 2012r. został wezwany do uzupełnienia braku zażalenia złożonego na postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r. poprzez uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 30 zł (zarządzenie z dnia 11 października 2012r., k. 155). Powód w odpowiedzi, w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2012r. wniósł o zawieszenie postępowania (wniosek z 7 listopada 2012r., k. 158). Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek o zawieszenie postępowania (postanowienie z dnia 16 listopada 2012r., k. 161). Z kolei w dniu 12 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy wydał postanowienie odrzucające zażalenie M. S. na postanowienie tego Sądu z dnia 21 grudnia 2011r. z uwagi na nieuiszczenie opłaty sądowej od zażalenia (postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013r., k. 168).

M. S. w dniu 15 maja 2013r. wniósł zażalenie na ww. postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013r. (zażalenie, k. 171). Sąd najpierw wezwał powoda do złożenia czytelnego egzemplarza zażalenia, a potem wezwał powoda do uzupełniania braków formalnych zażalenia, m.in. uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 30 zł (zarządzenie z dnia 17 maja 2013r., k. 173, zarządzenie z dnia 20 sierpnia 2013r., k. 183).

Powód w dniu 29 listopada 2013r. wniósł o zawieszenie postępowania (wniosek o zawieszenie postępowania, k. 196). Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda. W tej samej dacie wydał również postanowienie odrzucające zażalenie M. S. na postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013r. z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych zażalenia (postanowienia z dnia 2 stycznia 2014r., k. 197 – 198).

Powód w dniu 31 stycznia 2014r. wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 2 stycznia 2014r. (zażalenie, k. 201). Został wezwany do uzupełnienia jego braków poprzez złożenie czytelnego egzemplarza pisma, a potem zarządzeniem z dnia 3 czerwca 2014r. do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł, czego jednak nie wykonał i w konsekwencji postanowieniem z dnia 16 lipca 2014r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie (postanowienie z dnia 26 sierpnia 2014r, k. 219).

Powód w dniu 19 sierpnia 2014r. złożył zażalenie na ww. postanowienie, jak również na zarządzenie z dnia 3 czerwca 2014r. (zażalenie, k. 222 - 226). Sąd postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014r. odrzucił zażalenie powoda na zarządzenie z dnia 3 czerwca 2014r. z uwagi na jego niezaskarżalność (postanowienie z dnia 26 sierpnia 2014r., k. 227 – 228). Zarządzeniem z tej samej daty wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych zażalenia złożonego na postanowienie z dnia 16 lipca 2014r. (zarządzenie z dnia 26 sierpnia 2014r., k. 229). Z uwagi na fakt, że powód ich nie uzupełnił, Sąd postanowieniem z dnia 21 października 2014r. zażalenie odrzucił (postanowienie z dnia 21 października

2014r., k. 236). W tej samej dacie Sąd odrzucił również zażalenie powoda na zarządzenie z 26 sierpnia 2014r. z uwagi na niezaskarżalność zarządzenia (postanowienie z dnia 21 października 2014r., k. 237 - 238).

Powód w dniu 26 września 2014r. złożył zażalenie na postanowienie z dnia 26 sierpnia 2014r. i został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Ze względu na okoliczność, że tego nie uczynił w określonym terminie, Sąd postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014r. odrzucił zażalenie (postanowienie z dnia 4 grudnia 2014r., k. 245). M. S. w dniu 7 stycznia 2015r. wniósł na nie zażalenie (zażalenie, k. 247) i zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2015r. został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł (zarządzenie z dnia 19 stycznia 2015r., k. 249). Powód w dniach 11 stycznia 2015r. i 19 stycznia 2015r. złożył pisma procesowe i został wezwany do złożenia ich czytelnych egzemplarzy – pod rygorem zwrotu pism (zarządzenie z dnia 25 lutego 2014r., k. 260). Z uwagi na fakt, że zobowiązania nie wykonał, zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy zarządził zwrot pism procesowych powoda z dnia 11 lutego 2015r. i 19 lutego 2015r. i poinformował powoda, że na to zarządzenie nie przysługuje zażalenie (zarządzenie z dnia 17 kwietnia 2015r., k. 264). Ponadto, w dniu 17 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy postanowieniem odrzucił zażalenie powoda na postanowienie z dnia 4 grudnia 2014r. (postanowienie z dnia 17 kwietnia 2015r., k. 265).

Powód w dniach 14 maja 2015r. i 21 maja 2015r. złożył zażalenia na postanowienie i zarządzenie, wydane w dniu 17 kwietnia 2015r. (pisma powoda, k. 269 – 274). Zarządzeniem z dnia 22 maja 2015r. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia wniesionego na postanowienie z dnia 17 kwietnia 2015r., poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł (zarządzenie z dnia 22 maja 2015r., k. 275). Ze względu na to, że zarządzenia tego nie wykonał Sąd Rejonowy w dniu 9 lipca 2015r. odrzucił zażalenie. W tej samej dacie wydał również postanowienie odrzucające zażalenie powoda na zarządzenie z dnia 17 kwietnia 2015r. (postanowienia z dnia 9 lipca 2015r., k. 280 - 282).

Powód w pismach złożonych w dniu 7 sierpnia 2015r. wniósł zażalenia na ww. postanowienia z dnia 9 lipca 2015r. (zażalenia, k. 284 – 285). W związku z tym został wezwany do uzupełnienia ich braków poprzez uiszczenie od każdego z zażaleń opłaty w kwocie 30 zł (zarządzenie z dnia 20 sierpnia 2015r., k. 287).

Powód złożył pismo procesowe kwestionujące wymiar opłaty sądowej od zażalenia, co Sąd Rejonowy potraktował jako zażalenie i nadał mu bieg. Sprawa trafiła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, który postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015r. oddalił zażalenie powoda na zarządzenie w przedmiocie wymiaru opłaty od zażalenia (postanowienie z dnia 29 grudnia 2015r., k. 304 – 306). W związku z tym powód został ponownie wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od zażaleń z dnia 7 sierpnia 2015r. (zarządzenie z dnia 31 grudnia 2015r., k. 310). W odpowiedzi na to zobowiązanie wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2016r. wniosek powoda oddalił i na to postanowienie powód również złożył zażalenie (postanowienie z dnia 29 kwietnia 2016r., k. 329 – 330, zażalenie, k. 333). Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2016r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie rozpoznając zażalenie powoda dot. postanowienia odmawiającego zwolnienia od kosztów, oddalił je (postanowienie z dnia 27 czerwca 2016r., k. 337 - 339). W związku z tym powód ponownie został wezwany przez Sąd Rejonowy do uiszczenia opłaty sądowej od każdego z zażaleń złożonych 7 sierpnia 2015r. (zarządzenie z dnia 7 lipca 2016r., k. 342).

Powód pismem z dnia 8 sierpnia 2016r. poinformował Sąd, że uiszczył opłatę w wysokości 30 zł od zażalenia wniesionego na postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r. Mimo wniesienia przez powoda tej opłaty blisko 5 lat po wydaniu ww. postanowienia, Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie rozpoznał zażalenie w dniu 27 grudnia 2016r. i oddalił je. W związku z powyższym sprawa prawomocnie zakończyła się w tym zakresie (postanowienie z dnia 27 grudnia 2016r., k. 363 – 367).

Po zwrocie akt do Sądu Rejonowego, Sąd ten zwrócił się do powoda o wskazanie, czy wobec orzeczenia wydanego przez Sąd II instancji podtrzymuje zażalenia na postanowienia wydane w dniu 7 sierpnia 2015r. Powód w dniach 21 lutego 2017r. i 17 marca 2017r. złożył pisma procesowe, w których podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2017r. umorzył postępowanie w przedmiocie zażaleń powoda na postanowienie z dnia 9 lipca 2015r. (postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017r., k. 383 – 384).

Powód złożył zażalenie na postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017r., które nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy rozpoznając je miał na uwadze, że M. S. od czasu otrzymania odpisu postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z dnia 21 grudnia 2011r. nie tylko złożył zażalenie na ww. postanowienie, ale również kontestował wszystkie kolejne orzeczenia wydawane przez ww. Sąd. Nie godził się również z zarządzeniami, które – jak wynikało z udzielanych pouczeń – nie podlegały zaskarżeniu. Skutkiem tego narosła dość duża ilość orzeczeń i środków zaskarżenia składanych przez powoda, nie zmienia to jednak faktu, że pierwotnie M. S. zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego, który umarzając postępowanie, zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej koszty procesu. Wszystkie później podejmowane przez powoda czynności procesowe były skutkiem tego, że powód dążył do nieobciążania go ww. kosztami, zaś Sąd Rejonowy nie nadając biegu większości zażaleń, odrzucał je albo z powodu niezaskarżalności, albo – w większości przypadków – z powodu nieuzupełnienia braków formalnych zażaleń, a konkretnie nieuiszczenia opłaty sądowej w kwocie 30 zł. Ostatecznie jednak, mimo że powód po kilku latach od daty wydania orzeczenia, które zaskarżył, uiszczył opłatę sądową od zażalenia, Sąd Okręgowy rozpatrzył zażalenie na postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r., oddalając je. W tej sytuacji Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że kontynuowanie postępowań zażaleniowych, które były kolejnym etapem batalii powoda o rozpoznanie zażalenia na ww. postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r., jest bezprzedmiotowe.

Powód negując decyzję Sądu w sposób niezwykle lakoniczny, dał wyraz temu, że mimo toczących się od 7 lat postępowań zażaleniowych nadal nie przyjmuje do wiadomości, że pisma procesowe określone przez ustawę o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w tym zażalenia, winny być opłacone. W przedmiotowej sprawie prawomocnie została rozstrzygnięta kwestia niezwolnienia powoda od kosztów sądowych przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej powoda oraz faktu, że sprawy pracownicze są sprawami, w których opłaty sądowe są stosunkowo niewysokie. Powód jednak (jak to wynika m.in. z jego pisma dot. uzupełnienia braków formalnych poprzez wskazanie wartości przedmiotu sporu określonej na 460 zł) nadal uważa, że nie powinien uiszczać jakichkolwiek kosztów wielu postępowań zażaleniowych, które sam zainicjował, a które jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy wynikały przede wszystkim z obciążenia go kosztami umorzonego na jego wniosek postępowania. Postępowanie w tym przedmiocie zakończyło się już jednak prawomocnie, wobec czego nie ma podstaw, by zwalniać powoda z jakichkolwiek kosztów i dokonywać zwrotu tego, co uiszczył. Nie ma również podstaw, by prowadzić w dalszym ciągu postępowania zażaleniowe, które powód zainicjował, w tym umorzone przez Sąd I instancji postępowanie będące skutkiem złożenia przez powoda zażalenia na postanowienie z dnia 9 lipca 2015r., odrzucające kolejne z zażaleń M. S..

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji słusznie je umorzył, bowiem rozpoznanie zażalenia powoda na ww. postanowienie, wobec rozpoznania zażalenia na postanowienie z dnia 21 grudnia 2011r., stało się całkowicie zbędne. Ewentualne rozpoznanie tego zażalenia pozostałoby bez wpływu na ostateczne zakończenie niniejszego postępowania, w tym również na możliwość zwrotu powodowi jakichkolwiek kwot uiszczonych przez niego w toku przedmiotowego postępowania. Powód, co już było wskazywane, składał wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych, ale sądy obu instancji tego wniosku nie uwzględniły. Już choćby z tego wynika zatem, że powód nie ma podstaw, by domagać się zwrotu tych kosztów, które uiszczył. Były one należne, a kwestia dalszego prowadzenia postępowań zażaleniowych, których powód zainicjował wiele, jest odrębna. Postępowania te są na obecnym etapie bezprzedmiotowe, dlatego Sąd Rejonowy podjął odpowiadającą prawu i racjonalną decyzję, wydając zaskarżone postanowienie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSO Dorota Michalska SSO Agnieszka Stachurska (spr.) SSO Małgorzata Jarząbek

ZARZĄDZENIE

(...)